

6. Розміщено нові військові облигації. *ФОНДОВА БИРЖА ПФТС*. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://pfts.ua/analitika/7402-rozmishcheno-novi-viiskovi-oblihotsii>.
7. НКЦПФР готова допустити до обігу в Україні боргові цінні папери країн G7. *interfax-Україна*. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://interfax.com.ua/news/economic/931043.html>

Іванова Н.Ю.

Національний університет «Києво-Могилянська академія»,
к.е.н., доц., доцентка кафедри економічної теорії

ФОРМУВАННЯ КРЕАТОСФЕРИ УНІВЕРСИТЕТУ

Розвиток інформаційно-креативної економіки вимагає переходу до нової особистісної парадигми навчання, в рамках якої креативне мислення перетворюється на продуктивну здатність отримувати нові знання та створювати передові технології.

Вища освіта відіграє важливу роль у суспільстві і є ключовим фактором забезпечення сталого розвитку економіки країни завдяки розвитку людського капіталу і формуванню національної інноваційної системи. Більшість країн, у тому числі Україна, хотіли б підняти рівень своєї конкурентоспроможності і вважають, що ця мета може бути вирішена в тому випадку, якщо в країні будуть висококваліфіковані фахівці, які володіють знаннями наукових технологій, навичками управління, вміють орієнтуватися в ринковій економіці. що можливо за рахунок створення ефективної системи освіти, яка відповідає потребам світової ринкової економіки. Водночас, одними із суттєвих недоліків сучасної системи вищої освіти, є орієнтації на попит населення та залучення студентів, а не інтереси роботодавців, низький середній рівень підготовленості випускників у навчальних закладах країни, а також її слабкий вплив на розвиток творчого потенціалу майбутніх спеціалістів.

Подолати це можливо за умови підготовки ініціативних, творчо мислячих фахівців, які мають креативність, здатність до творчої професійної діяльності, конструктивного, нестандартного мислення та поведінки. [1].

Креативність у сфері освіти визначається двома способами: один навчає творчо, а інший навчає творчості [2,3]. У першому випадку особлива увага приділяється вивченню творчих підходів до навчання студентів (використання нових креативних методик навчання, розробка кейсів, творчих ігор, проведення практичних занять фахівцями, які мають досвід роботи у даній сфері, проведення практик на реальних підприємствах тощо), що дозволяє зробити навчання більш цікавим та ефективним. У другому випадку дослідження спрямовані на вивчення можливостей розвитку творчих здібностей учнів, вивчення факторів, що впливають на розвиток у них креативного мислення. При цьому в обох випадках оцінити рівень креативності як викладача, так і студента є складним завданням, на точність результатів якого впливає високий рівень суб'єктивізму [4].

Досвід викладання авторкою дисципліни «Креативне мислення» дозволяє стверджувати, що існує достатньо багато технік розвитку креативності і вправ, які можна використовувати практично в будь-якій дисципліні і які реально розвивають креативність мислення як викладача, так і студентів.

Так, до технік розвитку креативності можна віднести наступні:

- **ментальні карти.** Це дуже потужна і цікава техніка, яка дозволяє не лише систематизувати інформацію, але й структурувати її, виявляти взаємозв'язки і причини, а, також, генерувати креативні ідеї;
- **чому?** Ця техніка дозволяє визначити першопричини виникнення проблеми, події, ситуації тощо;
- **мозковий штурм.** Ключовим завданням цієї техніки є генерація креативних ідей, спрямованих на вихід з критичної ситуації, розв'язок конфлікту, вирішення проблеми;

– **зворотній мозковий штурм.** Завдання техніки полягає в тому, щоб генерувати ідеї, які погіршують ситуацію, поглиблюють проблему чи конфлікт. Потім ці ідеї перетворюються на позитивні;

– **місія нездійсненна.** Техніка дозволяє уникнути обмежень, які заважають успішному вирішенню проблеми/конфлікту/завданню;

– **розробка історії.** Завдання цієї техніки – подивитись на ситуацію, що досліджується, з різних точок зору з тим, щоб зрозуміти її сутність;

– **портрет категорії.** Завдання техніки - не називаючи самої категорії назвати ознаки, за якими присутні зможуть визначити цю категорію.

Що стосується вправ розвитку креативності, то їх також достатньо багато. До переліку таких вправ можна віднести: загадки, задачі, асоціації, катени, вправи з сірниками, картинки.

Таким чином, персональний досвід авторки щодо використання різних технік і вправ, спрямованих на розвиток креативності, дозволяє стверджувати, що використання нових форм і методів, які стимулюють творчі здібності як викладача, так і студентів є важливою складовою формування креатосфери університету.

Література

1. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://doi:10.1108/10748121211202053>
2. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://doi.org/10.1016/j.tsc.2017.05.006>
3. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://file.scirp.org/pdf/CE20100300004_79654079.pdf
4. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.researchgate.net/publication/256439382_Assessing_Creativity_in_the_Class-room

Калініченко Д.

Національний університет «Києво-Могилянська академія»,
аспірант кафедри економічної теорії

ЗАСАДИ ВИКОРИСТАННЯ ПОВЕДІНКОВОЇ ЕКОНОМІКИ В УМОВАХ ВІЙСЬКОВОГО КОНФЛІКТУ

Економіка військового конфлікту - це галузь застосування економічної теорії до питань військової оборони. Це відносно нова галузь досліджень. Ранньою роботою в цій галузі є звіт корпорації RAND "Економіка оборони в ядерну епоху" Чарльза Хітча і Роланда Маккіна 1960, також опублікований як книга. Це економічна галузь, яка вивчає управління державним бюджетом і його витратами в основному під час війни, але також і в мирний час, а також його наслідки для економічного зростання. Таким чином, вона використовує макроекономічні та мікроекономічні інструменти, такі як теорія ігор, порівняльна статистика, теорія зростання та економетрика[1]. Вона має тісні зв'язки з іншими підгалузями економіки, такими як державні фінанси, економіка промислової організації, міжнародна економіка, економіка праці та економіка зростання.

Ця галузь стосується пошуку оптимального розподілу ресурсів між оборонними та іншими функціями уряду. Проте основною метою є пошук оптимального розміру оборонного бюджету по відношенню до розмірів інших бюджетів, якими управляє державний орган. Водночас, на нижчих рівнях аналізуються різні шляхи досягнення цих цілей, які полягають у пошуку оптимального вибору між альтернативними логістичними схемами, озброєнням, спеціалізованим обладнанням[2]. Оскільки управління обороною країни полягає у виборі між багатьма змінними, аналіз витрат і переваг різних варіантів є життєво важливим.